

**Besluit van
tot wijziging van het Besluit bijzondere prudentiële maatregelen, beleggerscompensatie en depositogarantie Wft in verband met een nadere regeling van overbruggingsinstellingen en entiteiten voor activa- en passivabeheer**

Wij, Willem-Alexander, bij de Gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, enz. enz.

Op de voordracht van Onze Minister van Financiën van ... 2015, nr. FM ...

Gelet op de artikelen 3:159t, tweede lid, 3A:37 en 3A:41 van de Wet op het financieel toezicht, alsmede de artikelen 40 tot en met 42 van richtlijn nr. 2014/59/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 betreffende de totstandbrenging van een kader voor het herstel en de afwikkeling van kredietinstellingen en beleggingsondernemingen en tot wijziging van Richtlijn 82/891/EEG van de Raad en de Richtlijnen 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU en 2013/36/EU en de Verordeningen (EU) nr. 1093/2010 en (EU) nr. 648/2012, van het Europees Parlement en de Raad (PbEU 2014, L 173), en de artikelen 27 en 141 van richtlijn nr. 2009/138/EG van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2009 betreffende de toegang tot en de uitoefening van het verzekerings- en herverzekeringsbedrijf (Solvabiliteit) (PbEU 2009, L 335);

De Afdeling advisering van de Raad van State gehoord (advies van ..., nr. ...)

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Financiën, FM...

Hebben goedgevonden en verstaan:

ARTIKEL I

In het **Besluit bijzondere prudentiële maatregelen, beleggerscompensatie en depositogarantie Wft** wordt na hoofdstuk 5 een hoofdstuk ingevoegd, luidende:

HOOFDSTUK 5A. OVERBRUGGINGSINSTELLINGEN EN ENTITEITEN VOOR ACTIVA- EN PASSIVABEHEER

Artikel 7a

Voor de toepassing van dit hoofdstuk:

- a. wordt een overbruggingsstichting, overbruggingsonderneming of entiteit voor activa of passivabeheer aangemerkt als een overbruggingsinstelling in de zin van afdeling 3.5.4a van de wet, voor zover belast met de taken, bedoeld in artikel 7b, tweede lid, onderdeel b, 7c, tweede lid, onderdeel a, of 7d, tweede lid, onderdeel a;
- b. wordt een overbruggingsstichting of overbruggingsonderneming aangemerkt als een overbruggingsinstelling in de zin van paragraaf 3A.2.5.2 van de wet, voor zover belast met de taken, bedoeld in artikel 7b, tweede lid, onderdeel c, of 7c, tweede lid, onderdeel b.

Artikel 7b

1. De Nederlandsche Bank is belast met het oprichten van overbruggingsstichtingen.
2. Een overbruggingsstichting heeft tot taak om:
 - a. aandelen in een of meer overbruggingsondernemingen of entiteiten voor activa- en passivabeheer te houden;
 - b. tijdelijk aandelen in een verzekeraar te houden die ingevolge een overdrachtsplan als bedoeld in artikel 3:159c van de wet aan haar worden overgedragen; of
 - c. tijdelijk eigendomsinstrumenten te houden die zijn uitgegeven door of met medewerking van een entiteit in afwikkeling en die ingevolge een besluit op grond van artikel 3A:36 van de wet op haar overgaan.

3. Een overbruggingsstichting kan niet tegelijkertijd de taken, bedoeld in het tweede lid, onderdelen b en c, vervullen.
4. De statuten van een overbruggingsstichting zijn in overeenstemming met de artikelen 40 en 41 van de richtlijn herstel en afwikkeling van banken en beleggingsondernemingen, voor zover de taken, bedoeld in het tweede lid, onderdeel a of b, zich niet daartegen verzetten, indien de overbruggingsstichting met deze taken is belast.
5. Wijziging van de statuten van een overbruggingsstichting behoeft de goedkeuring van de Nederlandsche Bank.

Artikel 7c

1. De Nederlandsche Bank is belast met het oprichten, of het door een overbruggingsstichting doen oprichten, van overbruggingsondernemingen.
2. Een overbruggingsonderneming heeft tot taak om tijdelijk activa of passiva te houden die:
 - a. ingevolge een overdrachtsplan als bedoeld in artikel 3:159c van de wet van een verzekeraar aan haar worden overgedragen, en het daaraan verbonden bedrijf uit te oefenen; of
 - b. ingevolge een besluit op grond van artikel 3A:36 van de wet van een entiteit in afwikkeling op haar overgaan, en het daaraan verbonden bedrijf uit te oefenen.
3. De statuten van een overbruggingsonderneming zijn in overeenstemming met de artikelen 40 en 41 van de richtlijn herstel en afwikkeling van banken en beleggingsondernemingen, voor zover de taak, bedoeld in het tweede lid, onderdeel a, zich niet daartegen verzet, indien de overbruggingsstichting met deze taak is belast.
4. Indien een overbruggingsstichting een overbruggingsonderneming opricht, behoeft de vaststelling en wijziging van de statuten van de overbruggingsonderneming de goedkeuring van de Nederlandsche Bank.
5. Indien de Nederlandsche Bank een overbruggingsonderneming opricht, draagt zij de aandelen in de overbruggingsonderneming onverwijld over aan een overbruggingsstichting.

Artikel 7d

1. De Nederlandsche Bank is belast met het oprichten, of het door een overbruggingsstichting doen oprichten, van een of meer entiteiten voor activa- en passivabeheer.
2. Een entiteit voor activa- en passivabeheer heeft tot taak om de activa en passiva te beheren die:
 - a. ingevolge een overdrachtsplan als bedoeld in artikel 3:159c van de wet van een verzekeraar aan haar worden overgedragen; of
 - b. ingevolge een besluit op grond van artikel 3A:40 van de wet van een entiteit in afwikkeling op haar overgaan.
3. De statuten van een entiteit voor activa- en passivabeheer zijn in overeenstemming met artikel 42 van de richtlijn herstel en afwikkeling van banken en beleggingsondernemingen, voor zover de taak, bedoeld in het tweede lid, onderdeel a, zich niet daartegen verzet, indien zij met deze taak is belast.
4. Artikel 7c, vierde en vijfde lid, is van overeenkomstige toepassing op een entiteit voor activa- en passivabeheer.

Artikel 7e

1. Verkoop door een overbruggingsstichting, overbruggingsonderneming of entiteit voor activa- en passivabeheer van door deze gehouden aandelen, andere eigendomsinstrumenten, of activa of passiva, vindt niet plaats dan op aanwijzing of met goedkeuring van de Nederlandsche Bank.
2. Bij een verkoop door een overbruggingsstichting of overbruggingsonderneming worden de vereisten, bedoeld in artikel 41, vierde lid, van de richtlijn herstel en afwikkeling van banken en beleggingsondernemingen in acht genomen, voor zover dat zich niet verzet tegen het doel waarmee de overbruggingsstichting of overbruggingsonderneming aandelen in een verzekeraar onderscheidenlijk van een verzekeraar overgedragen activa of passiva houdt, indien zij met deze taak is belast.

Artikel 7f

1. De Nederlandsche Bank ontbindt een overbruggingonderneming waaraan of waarop activa of passiva zijn overgedragen onderscheidenlijk overgegaan, of doet een dergelijke overbruggingsonderneming door een overbruggingsstichting ontbinden indien:
 - a. alle of vrijwel alle activa en passiva zijn verkocht aan derden; of
 - b. de activa volledig zijn vereffend en de passiva volledig zijn voldaan.
2. Een overbruggingsonderneming verkoopt haar activa en passiva uiterlijk twee jaar nadat voor het laatst activa of passiva aan haar zijn overgedragen, onderscheidenlijk op haar zijn overgegaan, indien binnen die termijn geen van de situaties, bedoeld in het eerste lid, zich heeft voorgedaan.
3. De Nederlandsche Bank kan de termijn, bedoeld in het tweede lid, telkens met ten hoogste een jaar verlengen, indien dit:
 - a. bevorderlijk is voor het bereiken van de situatie waarin alle of vrijwel alle activa en passiva zijn verkocht aan derden of de activa volledig zijn vereffend en de passiva volledig zijn voldaan;
 - b. nodig is om de continuïteit van de toegang tot kritieke functies te waarborgen; of
 - c. nodig is om het doel te verwezenlijken waartoe de overbruggingsonderneming van een verzekeraar overgedragen activa of passiva houdt.

ARTIKEL II

Aan artikel 7a van Artikel I wordt, onder vervanging van de punt aan het slot van onderdeel b door een puntkomma, een onderdeel toegevoegd, luidende:

- c. wordt onder verzekeraar mede verstaan: moedermaatschappij van een verzekeraar.

ARTIKEL III

Dit besluit treedt in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip, dat voor de verschillende artikelen of onderdelen daarvan verschillend kan worden vastgesteld.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst.

De Minister van Financiën,

NOTA VAN TOELICHTING

ALGEMEEN

§ 1. Inleiding

Dit besluit geeft nadere regels voor overbruggingsinstellingen voor verzekeraars, banken en beleggingsondernemingen en voor entiteiten voor activa- en passivabeheer. In geval van een deconfiture van een verzekeraar, bank of beleggingsonderneming¹ is het mogelijk dat DNB het geboden acht dat de desbetreffende financiële onderneming of haar activa en passiva worden overgedragen aan een derde, om de kritieke functies van de onderneming in stand te houden. In geval van een verzekeraar komt daar nog bij dat de overdracht ertoe dient om de belangen van personen met een vordering uit hoofde van verzekering te beschermen. Voorstelbaar is evenwel dat DNB binnen de gewenste termijn niet een private partij bereid vindt om de onderneming of activa en passiva over te nemen op door DNB passend geachte voorwaarden. In dat geval moet een tijdelijke oplossing worden gevonden: de onderneming of de activa en passiva worden overgedragen aan een overbruggingsinstelling, die als doel heeft tijdelijk eigenaar te zijn van de aandelen of activa en passiva.

Daarnaast is het mogelijk dat DNB het geboden acht dat activa en passiva van een bank tijdelijk worden ondergebracht bij een speciale rechtspersoon met de doel de waarde ervan bij de uiteindelijke verkoop of ordelijke liquidatie te maximaliseren. Voor die situatie voorziet de Wet op het financieel toezicht (hierna: de wet) in het instrument van afsplitsing van activa en passiva. Wanneer dat instrument wordt toegepast, gaan de activa en passiva over op een entiteit voor activa- en passivabeheer. Voor verzekeraars geldt hetzelfde, maar daar is de entiteit voor activa- en passivabeheer een variant van de overbruggingsinstelling; op de achtergrond daarvan wordt hieronder ingegaan.

In dit besluit worden nadere regels gegeven voor de overbrugging van zowel banken als verzekeraars. Directe aanleiding is de verplichting die op Nederland rust om de richtlijn herstel en afwikkeling van banken en beleggingsondernemingen (hierna: de richtlijn) om te zetten in Nederlandse wetgeving.² Deze richtlijn heeft betrekking op banken. Ten aanzien van verzekeraars geldt dat sinds de inwerkingtreding van de zogeheten Interventiewet in de wet een grondslag is opgenomen voor het stellen van nadere regels met betrekking tot overbruggingsinstellingen.³ Van de gelegenheid wordt gebruik gemaakt om in dit besluit tevens nadere regels met betrekking tot de overbrugging van verzekeraars te stellen, waarbij de grondslag die sinds 2012 in de wet staat, wordt benut. Hieronder wordt nader ingegaan op het verschil tussen banken en verzekeraars op dit punt.

§ 2. Terminologie

Op grond van afdeling 3.5.4A, met betrekking tot verzekeraars, kunnen "door de probleeminstelling uitgegeven aandelen" worden overgedragen. Op grond van Deel 3A, met betrekking tot banken, kunnen "eigendomsinstrumenten die zijn uitgegeven door een of meer entiteiten in afwikkeling" overgaan. "Aandelen" en "eigendomsinstrumenten" zijn niet identiek. Aandelen zijn effecten als bedoeld in onderdeel a van de definitie van "effect" in de zin van artikel 1:1 van de wet, en daar is een effect gedefinieerd als "een verhandelbaar aandeel of een ander daarmee gelijk te stellen verhandelbaar waardebewijs of recht niet-zijnde een appartementsrecht".

¹ Hierna worden kortheidshalve "beleggingsondernemingen" niet meer apart genoemd naast "banken".

² Richtlijn nr. 20-14/59/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 betreffende de totstandbrenging van een kader voor het herstel en de afwikkeling van kredietinstellingen en beleggingsondernemingen en tot wijziging van Richtlijn 82/891/EEG van de Raad en de Richtlijnen 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU en 2013/36/EU en de Verordeningen (EU) nr. 1093/2010 en (EU) nr. 648/2012, van het Europees Parlement en de Raad, (*PbEU* 2014, L 173).

³ Wet van 14 mei 2012 tot wijziging van de Wet op het financieel toezicht en de Faillissementswet, alsmede enige andere wetten in verband met de introductie van aanvullende bevoegdheden tot interventie bij financiële ondernemingen in problemen (Wet bijzondere maatregelen financiële ondernemingen), *Stb.* 2012, 241.

Eigendomsinstrumenten daarentegen zijn "aandelen, rechten op aandelen, certificaten van aandelen, andere deelnemingsrechten of participaties in het kapitaal, lidmaatschapsrechten of hiermee vergelijkbare rechten, claims, opties, conversierechten of hiermee vergelijkbare rechten die bij uitoefening omgezet kunnen worden in of recht geven op de verwerving van aandelen of daarmee vergelijkbare rechten die aanspraken geven op het kapitaal of het vermogen van de desbetreffende entiteit". Dientengevolge worden in dit besluit beide termen, aandelen en eigendomsinstrumenten, gebruikt, al naar gelang invulling wordt gegeven aan Deel 3 dan wel Deel 3A van de wet. In deze toelichting worden hierna "aandelen" niet meer apart naast "eigendomsinstrumenten" genoemd.

In Afdeling 3.5.4A wordt steeds gesproken van "overdracht" en "overdrachtsplan". Voortschrijdend inzicht heeft ertoe geleid in Deel 3A te spreken van "overgang" omdat dit beter past in de systematiek van het Burgerlijk Wetboek. Dit verschil in terminologie is terug te vinden in dit Besluit: "overdracht" of "overgedragen" met betrekking tot verzekeraars, "overgang" of "overgegaan" met betrekking tot banken. In deze toelichting worden hierna "overdracht" en "overdragen" niet meer apart naast "overgang" en "overgaan" genoemd.

OVERBRUGGINGSINSTELLINGEN

§ 1. Typen overbruggingsinstelling

Met betrekking tot hetgeen wordt overgedragen wordt een onderscheid gemaakt tussen een overbruggingsinstelling die als eigenaar aandelen houdt (overbruggingsstichting) en een overbruggingsinstelling die zelf een bedrijf uitoefent (overbruggingsonderneming). Een overbruggingsstichting komt in beeld bij een overdracht van door de desbetreffende onderneming uitgegeven aandelen of eigendomsinstrumenten. Een overbruggingsonderneming wordt gebruikt bij een overdracht van activa en passiva.

Met betrekking tot de overbruggingsstichting wordt het volgende opgemerkt. De overbruggingsstichting treedt in eerste plaats op als verkrijger wanneer eigendomsinstrumenten overgaan. In geval van een overgang van door de onderneming uitgegeven eigendomsinstrumenten verandert de desbetreffende financiële onderneming van eigenaar: de eigendom gaat over van de oorspronkelijke aandeelhouders op de overbruggingsinstelling. In de tweede plaats treedt zij op als eigenaar van aandelen die worden gehouden in een overbruggingsonderneming die activa en passiva overneemt. In beide gevallen vervult zij de rol van holding: zij wordt aandeelhouder van een financiële onderneming, maar oefent zelf niet het bedrijf van die onderneming uit.

Met betrekking tot de overbruggingsonderneming wordt het volgende opgemerkt. Het is ook mogelijk dat niet de door de onderneming uitgegeven of eigendomsinstrumenten overgaan, maar de activa en passiva van de onderneming. In dat geval blijven de aandeelhouders de eigenaren van de onderneming. De financiële onderneming zelf verandert niet van eigenaar, maar de activa en passiva waarvan die financiële onderneming eigenaar is of schuldenaar, gaan over op de overbruggingsinstelling. In een dergelijk geval oefent de overbruggingsinstelling zelf het bedrijf van de financiële onderneming uit. Dit type overbruggingsinstelling wordt "overbruggingsonderneming" genoemd.

De keuze voor het onderscheid tussen enerzijds overbruggingsstichtingen en anderzijds overbruggingsondernemingen is gemaakt om de volgende redenen. Met betrekking tot banken wordt gewezen op artikel 40, tweede lid, onder a, van de richtlijn, dat voorschrijft dat de overbruggingsinstelling geheel of gedeeltelijk eigendom is van een overheidsinstantie, waarvan de afwikkelingsautoriteit of financieringsregeling deel kan uitmaken. Aangezien een leidende gedachte achter de richtlijn is dat de afwikkeling van banken niet langer wordt gefinancierd met overheidsgeld, is het ongewenst dat de Staat eigenaar is van de overbruggingsonderneming. Het is tevens ongewenst dat DNB eigenaar zou zijn van de overbruggingsondernemingen, aangezien dit zou kunnen conflicteren met het verbod op monetaire financiering door DNB als centrale bank. De

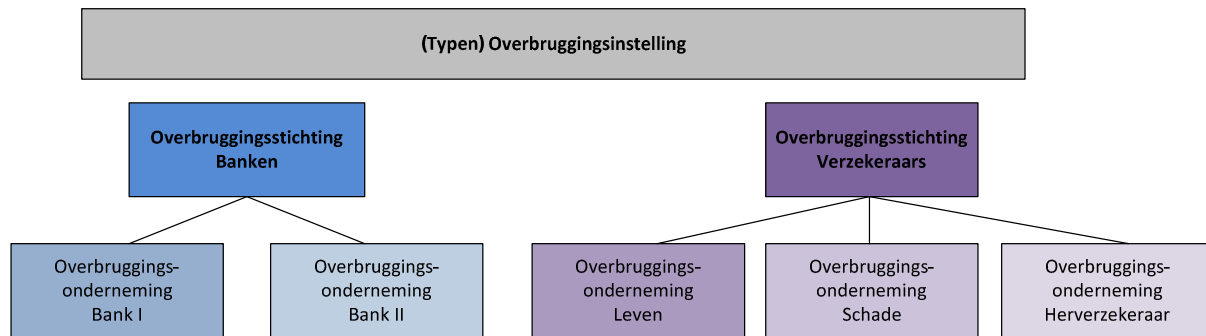
oprichting van overbruggingsstichtingen voorkomt deze ongewenste consequenties. De overbruggingsstichtingen zijn eigenaar van overbruggingsondernemingen. Doel van de richtlijn is te bewerkstelligen dat de overbruggingsinstelling niet volledig in handen is van een private partij. Daaraan voldoen de stichtingen. Uit de aard der zaak is een stichting niet in eigendom van een ander. De stichting die eigenaar is van aandelen of eigendomsinstrumenten in een overbruggingsonderneming, is een rechtspersoon met een publiekrechtelijke taak, en wordt daarom gezien als een overheidsinstantie in de zin van de richtlijn. Wanneer sprake is van een overgang van activa of passiva van een bank, gaan deze altijd over op een overbruggingsbank die geheel of gedeeltelijk eigendom is van de overbruggingsstichting. Voor de overbrugging van verzekeraars is dit anders. De richtlijn heeft geen betrekking op de overbrugging van verzekeraars. Uitdrukkelijk wordt daarom opgemerkt dat activa en passiva van een verzekeraar ook kunnen worden overgedragen aan een overbruggingsverzekeraar die niet geheel of gedeeltelijk in eigendom van de overbruggingsstichting is.

De aandelen in de overbruggingsonderneming worden gehouden door de overbruggingsstichting. Deze stichting is tot op zekere hoogte te vergelijken met een stichting administratiekantoor in de gebruikelijke zin des woords, maar is daarmee toch niet op één lijn te stellen. Een verschil met de traditionele stichting administratiekantoor is dat de overbruggingsstichting de aandelen niet houdt louter ten titel van beheer. In de statuten van een traditionele stichting administratiekantoor is veelal bepaald dat de stichting de aandelen niet mag vervreemden, terwijl de overbruggingsstichting de aandelen houdt juist met het doel deze op termijn weer te verkopen; dit gaat verder dan beheer. Een reden voor de certificering van de aandelen in de overbruggingsinstelling is dat het wenselijk is dat de verkoop van de aandelen of activa en passiva niet is onderworpen is aan de goedkeuring van voormalige rechthebbenden/certificaathouders. Een ander verschil met de traditionele stichting administratiekantoor is dat de overbruggingsstichting de aandelen niet houdt ter behartiging van de belangen van de certificaathouders, maar met het oog op de rechten van depositohouders en degenen die een vordering uit hoofde van verzekering hebben en de instandhouding van de kritieke functies.

§ 3. Verschillen tussen verzekeraars en banken

Naast het onderscheid tussen een overbruggingsstichting en een overbruggingsonderneming kan een onderscheid worden gemaakt op basis van het type bedrijf dat wordt uitgeoefend door de onderneming in moeilijkheden: bank of verzekeraar. Dit onderscheid wordt gemaakt op het niveau van de overbruggingsonderneming. Wenselijk is dat er afzonderlijke overbruggingsstichtingen worden opgericht: een overbruggingsstichting voor de afwikkeling van banken en een overbruggingsstichting voor de afwikkeling van verzekeraars. Zou er slechts één stichting worden opgericht met als doel aandelen of eigendomsinstrumenten te houden in zowel banken als verzekeraars, dan valt een dergelijke stichting in bepaalde gevallen onder het toezicht op financiële conglomeraten, en dat is onwenselijk.

Op het niveau van de overbruggingsonderneming zullen er twee hoofdtypen zijn: de overbruggingsbank, die het bedrijf van bank uitoefent, en de overbruggingsverzekeraar, die het bedrijf van verzekeraar uitoefent. Aangezien een verzekeraar slechts het verzekeringsbedrijf waarvoor hij een specifieke vergunning heeft mag uitoefenen, dienen in voorkomend geval de bedrijven van schadeverzekeraar, levensverzekeraar, herverzekeraar of natura-uitvaartverzekeraar in afzonderlijke overbruggingsondernemingen te worden ondergebracht. Schematisch weergegeven komt een en ander op het volgende neer (wegens ruimtegebrek worden natura-uitvaartverzekeraars niet afzonderlijk weergegeven):

Zoals hierboven reeds opgemerkt, worden in dit besluit regels gegeven ten aanzien van zowel de overbruggingsinstelling voor verzekeraars als de overbruggingsinstelling voor banken en entiteiten van activa- en passivabeheer, en vloeit de regeling voor banken en entiteiten voor activa- en passivabeheer voort uit de implementatie van de richtlijn. De regeling voor verzekeraars vloeit niet voort uit de richtlijn en berust op een grondslag die reeds sinds de inwerkingtreding van de Interventiewet in de wet is opgenomen. Nu regels dienen te worden gesteld met betrekking tot banken verdient het de voorkeur het onderwerp voor verzekeraars op analoge wijze te regelen. In dat verband worden de volgende opmerkingen gemaakt.

De aanleiding voor het stellen van nadere regels is de volgende. Op 15 mei 2014 is de richtlijn tot stand gekomen. Deze richtlijn wordt omgezet in Nederlandse wetgeving met de Implementatiewet Europees kader voor herstel en afwikkeling van banken en beleggingsondernemingen (hierna: Implementatiewet)⁴. Voorheen was afdeling 3.5.4A van de wet, een belangrijk onderdeel van de zogenoemde "Interventiewet", van toepassing op zowel banken als verzekeraars. Sinds de inwerkingtreding van de Implementatiewet is de situatie als volgt. Ten eerste is de regeling met betrekking tot banken overgeheveld naar deel 3A van de wet. Tevens valt onder deel 3A van de wet de overdracht van activa en passiva van een bank aan een entiteit voor activa- en passivabeheer. De regeling met betrekking tot verzekeraars staat nog steeds in afdeling 3.5.4A van de wet. Een en ander geldt ook voor de grondslagen om bij besluit nadere regels te stellen met betrekking tot de overbruggingsinstelling. Ten tweede bieden de artikelen 3A:36 en 3A:41 van de wet de grondslag om nadere regels te stellen voor de overbruggingsinstellingen van banken en beleggingsondernemingen onderscheidenlijk entiteiten voor activa- en passivabeheer. De grondslag om nadere regels te stellen in artikel 3:159t van de wet is sinds de inwerkingtreding van de Implementatiewet beperkt tot de overbruggingsinstelling voor verzekeraars. Het besluit is dus gebaseerd op drie grondslagen: de artikelen 3:159t, 3A:36 en 3A:41 van de wet, waarbij de eerste grondslag sinds 2012 in de wet staat, en de laatste twee grondslagen zijn bij de Implementatiewet toegevoegd. Voor zover het besluit betrekking heeft op de afwikkeling van verzekeraars vormt het besluit een nadere uitwerking van de implementatie van de artikelen 27 en 141 van de richtlijn Solvency II.⁵

Voor de inwerkingtreding van de Implementatiewet was afdeling 3.5.4A van toepassing op zowel banken als verzekeraars. De overkoepelende term "probleeminstelling" werd voor de inwerkingtreding van de Implementatiewet voor beide typen ondernemingen gebruikt. Sinds de inwerkingtreding van de Implementatiewet is afdeling 3.5.4A slechts van toepassing op verzekeraars. Met betrekking tot banken en beleggingsondernemingen geldt het volgende. In deel 3A van de wet wordt de term "entiteit in afwikkeling" gebruikt. Hieronder vallen niet alleen banken en beleggingsondernemingen, maar ook, kort gezegd, bepaalde holdings en dochters in

⁴ Implementatiewet Europees kader voor herstel en afwikkeling van banken en beleggingsondernemingen, Kamerstukken II 2014/15, 34 208, nr. 2.

⁵ Richtlijn nr. 2009/18/EG van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2009 betreffende de toegang tot en uitoefening van het verzekerings- en het herverzekeringsbedrijf (Solvabiliteit II) (PbEU 2009, 335)

afwikkeling. Deze terminologie is in dit besluit gehandhaafd, zodat niet steeds ook naar holdings en dochters in afwikkeling hoeft te worden verwezen. Men dient dus erop bedacht te zijn dat verzekeraars niet vallen onder de term "entiteiten in afwikkeling".

De richtlijn wordt voor zover mogelijk analoog op de overbruggingsinstellingen voor verzekeraars toegepast.

§ 4. Tijdstip van oprichting

DNB voorziet in de oprichting van een of meer overbruggingsstichtingen en overbruggingsondernemingen. Niets staat eraan in de weg dat deze overbruggingsinstellingen worden opgericht in een periode waarin geen sprake is van een deconfiture van een bank of verzekeraar en een dergelijke deconfiture evenmin waarschijnlijk is. De overbruggingsinstellingen leiden dan een slapend bestaan totdat zij als het ware worden geactiveerd door een overdracht. Het voordeel daarvan is dat, indien een overdracht op zeer korte termijn noodzakelijk is, er geen overbruggingsinstelling meer hoeft te worden opgericht omdat er al een "op de plank ligt".

§ 5. Vergunning en verklaring van geen bezwaar

Voor de goede orde wordt erop gewezen dat ook een overbruggingsonderneming wanneer zij eenmaal haar bedrijfsactiviteiten begint, een vergunning heeft. Dit volgt uit de artikelen 2:11 (banken), 2:26a (herverzekeraars), 2:27 (levensverzekeraars en schadeverzekeraars), 2:48 (natura-uitvaartverzekeraars) en 2:96 (beleggingsondernemingen) van de wet.

Gewezen wordt op artikel 41, eerste lid, laatste alinea, van de richtlijn. Daarin is bepaald dat een overbruggingsinstelling kan worden opgericht en een vergunning kan ontvangen zonder dat bij de aanvang van haar functioneren aan de vergunning vereisten wordt voldaan, indien dat nodig is de doelen van de afwikkeling te verwezenlijken. Deze bepaling is geïmplementeerd in artikel 3A:39 van de wet voor de overbruggingsinstelling voor banken of beleggingsondernemingen. In het voorstel voor de Wijzigingswet financiële markten 2016 is in artikel 3:159ta een soortgelijke bepaling voor de overbruggingsinstelling voor verzekeraars opgenomen.⁶

Een overbruggingsstichting zal een gekwalificeerde deelneming in een overbruggingsonderneming houden. Zij heeft daarom op grond van artikel 3:95 van de wet een verklaring van geen bezwaar. In de wet wordt ook voorzien in een van rechtswege verleende verklaring van geen bezwaar waar het gaat om verzekeraars en wordt een bijzondere voorziening getroffen voor het verlenen van een verklaring van geen bezwaar waar het gaat om banken.

§ 6. Statuten

De mogelijkheid van oprichting van de bankenstichting en een overbruggingsbank vloeit voort uit de richtlijn. Dat heeft als consequentie dat de statuten van deze twee overbruggingsinstellingen dienen te voldoen aan de richtlijn. Met betrekking tot de taak die bestaat uit het houden van aandelen in een overbruggingsbank waarop activa en passiva zijn overgegaan, wordt het volgende opgemerkt. Deze taak bestaat niet uit het houden van aandelen die aan de stichting zijn overgedragen, en vloeit dus niet voort uit de richtlijn. In beginsel is ook het onderdeel van de statuten dat deze taak betreft in overeenstemming met de richtlijn. Verzekeringsstichtingen en de overbruggingsverzekeraars, worden niet voorgeschreven door een richtlijn. Toch heeft het de voorkeur dat ook de statuten van de verzekeringsstichting en overbruggingsverzekeraars voldoen aan de bepalingen op dit punt in de richtlijn, voor zover de aard van de verzekeringsstichting en de overbruggingsverzekeraars zich daartegen niet verzet.

De statuten behoeven, indien een overbruggingsonderneming wordt opgericht door een overbruggingsstichting, de goedkeuring van DNB. DNB zal erop zal toezien dat in de statuten bepaalde onderwerpen worden geregeld die in de richtlijn worden genoemd; voor wat betreft de bankenoverbruggingsinstellingen vloeit dit rechtstreeks voort uit de richtlijn, en voor wat betreft de verzekeraarsoverbruggingsinstellingen vloeit dit voort uit de regel dat de richtlijn voor zover mogelijk analoog wordt toegepast.

⁶ Kamerstukken II 2014/15, 34 918, nr. 2.

§ 7. Financiering

Voor de toepassing van de overdrachtsregeling voor verzekeraars en het instrument van de overbruggingsinstelling voor banken is financiering benodigd. Zo moet de overbruggingsstichting in staat worden gesteld de prijs van de eigendomsinstrumenten van de probleeminstelling of entiteit in afwikkeling te voldoen. Hetzelfde geldt voor de overgang van activa (en passiva) op een overbruggingsonderneming. In de tweede plaats dient een overbruggingsonderneming te beschikken over voldoende kapitaal (solvabiliteit) om de activiteiten als bank of verzekeraar te kunnen uitoefenen. Alles is erop gericht dat geen publieke middelen worden ingezet.

Ingevolge artikel 3:159o van de wet is, kort gezegd, vereist dat voor de overdracht van activa (en passiva) van een verzekeraar een redelijke prijs wordt betaald. Hetzelfde geldt mutatis mutandis voor de overgang van de activa en passiva van een entiteit in afwikkeling ingevolge artikel 3A:37. Voor de financiering van de overgang zijn verschillende modaliteiten denkbaar. Zo kan de koopprijs bestaan uit een vordering op de overbruggingsonderneming met een omvang gelijk aan het bedrag (eventueel met aftrek van kosten) dat de overbruggingsonderneming ontvangt van een derde op het moment dat de activa en passiva aan een private partij worden vervreemd. Beoogd is immers om de activa en passiva die op een overbruggingsonderneming overgaan op een zo kort mogelijke termijn verder te doen overgaan op een private partij. Een andere mogelijkheid is dat de overbruggingsstichting aan de voormalig gerechtigden op de activa (en passiva) als aankoopsonderzoek certificaten verstrekt op de aandelen die zij houdt in de overbruggingsonderneming. Daarmee wordt bewerkstelligd dat de economische eigendom van de overgegangene activa en passiva in wezen niet overgaat; de juridische eigendom, en daarmee de zeggenschap, gaan uiteraard wel over. Voor banken geldt voorts nog dat ingevolge artikel 101, eerste lid, onder d, van de richtlijn, en artikel 76, eerste lid, onderdeel d, van de verordening gemeenschappelijk afwikkelingsmechanisme het nationale Afwikkelingsfonds onderscheidenlijk het *Single Resolution Fund* (hierna: SRF) kunnen worden gebruikt om bij te dragen aan een overbruggingsinstelling.

Naast de betaling van een koopprijs geldt dat een overbruggingsbank en een overbruggingsverzekeraar moeten voldoen aan eisen inzake eigen vermogen, solvabiliteit en liquiditeit indien zij de activiteiten als bank of verzekeraar willen (blijven) uitoefenen. Voor zowel een overbruggingsbank als een overbruggingsverzekeraar geldt dat kapitalisatie zal kunnen geschieden door meer activa dan passiva over te dragen. Daarmee wordt de overbruggingsinstelling, kort gezegd, voorzien van solvabiliteit. Voor banken geldt daarnaast dat ingevolge artikel 3A:44, tweede lid, van de wet, het instrument van bail-in kan worden toegepast op in aanmerking komende passiva die zijn overgedragen aan een overbruggingsinstelling. Met andere woorden, na overgang van passiva van de entiteit in afwikkeling op een overbruggingsinstelling kan bail-in worden toegepast teneinde de overbruggingsinstelling te voorzien van kapitaal. Dit is een tweede voor de hand liggende methode om een overbruggingsbank te kapitaliseren. Ten slotte kan, zoals hierboven reeds is opgemerkt, een beroep worden gedaan op het SRF.

§ 8. Beeindiging van de overbrugging Een overbruggingsinstelling is bedoeld om te overbruggen. Wanneer DNB een verzekeraar waarop een overdrachtsplan van toepassing is of een bank in afwikkeling wil doen overgaan op een partij in de particuliere sector, maar deze niet voldoende snel is te vinden, komt de overbruggingsinstelling in beeld. Wanneer de omstandigheden verlangen dat de toegang tot de kritieke functies van de verzekeraar of bank in stand blijft, doet DNB de bank of verzekeraar of de activa en passiva overgaan op een overbruggingsinstelling. Het blijft evenwel steeds de bedoeling om de bank of verzekeraar of de activa en passiva te doen overgaan op een partij in de particuliere sector. Nu ervoor is gekozen de richtlijn analoog op de overbruggingsinstelling voor verzekeraars toe te passen tenzij de aard van de verzekeringsstichting en de overbruggingsverzekeraar zich daartegen verzet, gelden de volgende opmerkingen ook voor de overbruggingsinstelling voor verzekeraars. De richtlijn schrijft voor dat de afwikkelingsautoriteit "besluit dat de overbruggingsinstelling niet langer een overbruggingsinstelling is" indien zich een van de volgende situaties voordoet (artikel 41, derde lid):

- a. de overbruggingsinstelling fuseert met een andere entiteit;

- b. de overbruggingsinstelling voldoet niet langer aan de vereisten dat zij eigendom is van een overheidsinstantie en als doel heeft het in stand houden van de kritieke functies van de entiteit in afwikkeling;
- c. alle of vrijwel alle activa en passiva worden verkocht aan een derde;
- d. een bepaalde termijn is verstreken;
- e. de activa zijn volledig geliquideerd en de passiva zijn volledig voldaan.

Situatie a behoeft geen aparte implementatie. Artikel 2:311 van het Burgerlijk Wetboek bepaalt dat, met uitzondering van de verkrijgende rechtspersoon, de fuserende rechtspersonen door het van kracht worden van de fusie ophouden te bestaan. Moeilijk voorstelbaar is dat de overbruggingsonderneming de verkrijgende rechtspersoon zou zijn. Bovendien volgt uit de aard der zaak dat door een fusie niet langer sprake is van een overbrugging.

Situatie b behoeft evenmin implementatie. De enige situatie waarin een overbruggingsonderneming niet langer eigendom is van een overbruggingsstichting is die waarin de aandelen worden verkocht aan een particuliere partij. Dat impliceert reeds dat de overbrugging tot een einde is gekomen.

De situaties c en e zijn in dit besluit opgenomen. Met betrekking tot de onder d genoemde termijn wordt het volgende opgemerkt. Bepaald is dat DNB de bankenstichting en de verzekeraarsstichting een overbruggingsbank onderscheidenlijk overbruggingsverzekeraar ontbindt twee jaar na de laatste overgang van activa of passiva aan de desbetreffende overbruggingsbank of overbruggingsverzekeraar indien binnen die termijn a) alle of vrijwel alle activa en passiva niet zijn verkocht aan een derde, of b) de activa van de overbruggingsinstelling niet volledig zijn vereffend en de passiva niet zijn volledig voldaan. De Nederlandsche Bank kan de termijn wel telkens met een jaar verlengen, indien dit bevorderlijk is voor het bereiken van de situatie waarin alle of vrijwel alle activa en passiva zijn verkocht aan derden, of noodzakelijk is om de continuïteit van de toegang tot kritieke functies te waarborgen of om het doel te verwezenlijken waartoe de overbruggingsstichting aandelen in de verzekeraar houdt of waartoe de overbruggingsonderneming activa of passiva houdt die van een verzekeraar op haar zijn overgegaan.

Bovenstaande opmerkingen gelden niet voor overbruggingsstichtingen in hun rol van aandeelhouder van overbruggingsondernemingen. Wanneer de door een stichting gehouden eigendomsinstrumenten in een overbruggingsverzekeraar of overbruggingsbank worden verkocht aan een derde en de desbetreffende stichting geen andere aandelen of eigendomsinstrumenten in eigendom heeft, keert de stichting terug naar haar slapende bestaan. Dat valt onder de formulering in artikel 40, derde lid, van de richtlijn, dat de afwikkelingsautoriteit besluit dat de overbruggingsinstelling niet langer een overbruggingsinstelling is.

§ 9. Opbrengst na beëindiging van overbruggingsinstellingen

Artikel 41, zevende lid, van de richtlijn komt erop neer dat een overbruggingsinstelling wordt geliquideerd in een normale insolventieprocedure indien de afwikkelingsautoriteit de overbruggingsinstelling heeft beëindigd omdat de termijn van twee jaar is verstreken of omdat de activa en passiva zijn verkocht aan een derde. In het Nederlandse rechtssysteem is het evenwel aan de rechtbank om te beslissen of een faillissement wordt uitgesproken of een noodregeling wordt toegepast. Mogelijk is niet voldaan aan het criterium om een overbruggingsinstelling aan de noodregeling te onderwerpen of in staat van faillissement te verklaren. In dat geval is het mogelijk dat de overbruggingsonderneming haar schuldeisers voldoet, waarna zij naar haar slapende toestand terugkeert. Het ligt voor de hand dat de statuten voorzien in een bestemming van een eventueel overschot. Mogelijk heeft de stichting van een bepaald type overbruggingsonderneming er meer dan één in een slapende toestand, bijvoorbeeld meer dan een slapende overbruggingsbank. Het is aan het bestuur van de stichting om daarover te beslissen met dien verstande dat het bestuur door DNB kan worden geïnstrueerd. Indien de stichting besluit tot ontbinding gelden de normale regels van het Burgerlijk Wetboek.

ENTITEITEN VOOR ACTIVA- EN PASSIVABEHEER

De situatie kan zich voordoen dat DNB activa en passiva wil doen overgaan op een private derde en daar ook wel een kandidaat voor zou kunnen vinden die daar een bepaalde prijs voor wil betalen, terwijl de verwachting is dat de waarde van de activa in de toekomst hoger zal zijn. DNB zou dan de voorkeur eraan kunnen geven de activa en passiva eerst op een later tijdstip op een private partij te doen overgaan. Voor een dergelijk geval introduceert de richtlijn het instrument van afsplitsing van activa en passiva. DNB doet de activa en passiva overgaan op een entiteit voor activa- en passivabeheer. Deze entiteit beheert de activa en passiva met de doel de waarde daarvan bij de uiteindelijke verkoop of ordelijke liquidatie te maximaliseren (artikel 42, derde lid, van de richtlijn). Het instrument is opgenomen in Deel 3A van de wet (artikelen 3A:40 tot en met 3A:42). Deze artikelen zijn van toepassing op de afwikkeling van banken, en niet op het overdrachtsplan met betrekking tot een verzekeraar. Toch verhindert niets in Deel 3 dat DNB in geval van een deconfiture van een verzekeraar dat DNB activa en passiva overdraagt aan een entiteit voor activa- en passivabeheer. Een overdrachtsplan kan dan ook voorzien in een overdracht aan een entiteit voor activa- en passivabeheer. In dat geval voldoet die entiteit aan de voorschriften in dit besluit. Een entiteit voor activa en passivabeheer oefent zelf niet het bedrijf van verzekeraar uit, en behoeft dus geen vergunning.

Administratieve lasten

Het besluit leidt niet tot administratieve lasten.

ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

ARTIKEL I

Artikel 7a

In dit artikel worden de verschillende verschijningsvormen van een overbruggingsinstelling genoemd. Dat gebeurt door te verwijzen naar de verschillende taken waarmee een overbruggingsinstelling kan worden belast.

Onderdeel a heeft betrekking op de overbruggingsinstellingen in het kader van verzekeraars en onderdeel b op de overbruggingsinstellingen in het kader van banken.

In beide onderdelen wordt als eerste de overbruggingsstichting genoemd. Een overbruggingsstichting heeft twee taken. De eerste taak komt in beeld wanneer activa of passiva overgaan op een overbruggingsonderneming. De overbruggingsinstelling heeft dan als taak het houden van aandelen in die overbruggingsondernemingen. De overbruggingsstichting heeft dan geen overbruggingstaak in de letterlijke betekenis van het woord. De tweede taak komt in beeld wanneer niet activa of passiva maar aandelen of eigendomsinstrumenten overgaan. De eigendomsinstrumenten gaan over op de overbruggingsinstelling. In dat geval vervult zij de overbruggingstaak in de letterlijke betekenis van het woord. Daarom wordt in de onderdelen a en b verwezen naar artikel 7b, tweede lid, onderdeel b onderscheidenlijk c, maar niet naar onderdeel a van dat artikel.

Het tweede type overbruggingsinstelling dat wordt genoemd in de onderdelen a en b is de overbruggingsonderneming. Een overbruggingsonderneming heeft slechts één taak, namelijk het houden als eigenaar van de activa en passiva die van een verzekeraar of bank op haar zijn overgegaan.

Tot slot is er de entiteit voor activa en passivabeheer. In de richtlijn en in paragraaf 3A.2.5.2 van de wet, die betrekking hebben op banken, wordt het instrument van afsplitsing van activa en passiva als een apart instrument genoemd. In afdeling 3.5.4a van de wet, die betrekking heeft op verzekeraars, wordt de overdracht aan een entiteit voor activa- en passivabeheer niet als een aparte overdracht genoemd. Daarom is de entiteit voor activa- en passivabeheer in het kader van verzekeraars wel als een type overbruggingsinstelling genoemd, en niet in het kader van banken.

Een entiteit voor activa- en passivabeheer waaraan activa en passiva zijn overgedragen ingevolge een overdrachtsplan als bedoeld in artikel 3:159c van de wet in het kader van de afwikkeling van een verzekeraar is dus een overbruggingsinstelling in de zin van dit hoofdstuk.

Artikel 7b

Dit artikel betreft overbruggingsstichtingen. Het eerste lid betreft de oprichting. Een overbruggingsstichting moet rechtstreeks door DNB worden opgericht. Het artikel bepaalt niet wanneer DNB de overbruggingsinstelling opricht. De oprichting is mogelijk zowel in een periode waarin er nog geen deconfiture is of zelfs nog in het geheel niet wordt verwacht, als in een concrete crisissituatie. Het is aan DNB om het tijdstip van oprichting te bepalen. Nadrukkelijk wordt opgemerkt dat, wanneer DNB ervoor zou kiezen te wachten met de oprichting tot een deconfiture, dat enkele feit niet betekent dat zij tot aan de oprichting in strijd heeft gehandeld met dit artikel.

In het tweede lid worden de taken van de overbruggingsstichting bepaald. In de eerste plaats is het een taak van de overbruggingsstichting om als eigenaar aandelen te houden in een overbruggingsonderneming waarop activa of passiva overgaan. Dit is bepaald in onderdeel a. In de tweede plaats is het haar taak om als verkrijger van eigendomsinstrumenten op te treden. Zij houdt dan de aandelen niet in de overbruggingsonderneming maar in de overgedragen probleeminstelling of entiteit in afwikkeling. Dit is bepaald in de onderdelen b en c. In beide gevallen treedt de stichting op als holding; in het tweede geval doet zij als overbruggingsinstelling als gedefinieerd in artikel 7a. Met betrekking tot de taak die bestaat uit het houden van eigendomsinstrumenten wordt het volgende opgemerkt. Een stichting kan het houden van aandelen in een verzekeraar niet combineren met het houden van eigendomsinstrumenten in een bank. Dit is bepaald in het derde lid. Wel kan het houden van aandelen in een verzekeraar worden gecombineerd met de taak, bedoeld onder a. Eveneens kan het houden van eigendomsinstrumenten worden gecombineerd met de taak, bedoeld in onderdeel a.

In het derde lid is bepaald dat de statuten in overeenstemming moeten zijn met de artikelen 40 en 41 van de richtlijn. Dat voorschrift geldt niet in twee gevallen. In de eerste plaats behoeven de statuten niet in overeenstemming te zijn met met de richtlijn - die slechts van toepassing is op banken - wanneer het een overbruggingsinstelling voor verzekeraars betreft, en het verzekeringskarakter zich ertegen verzet dat de statuten richtlijn-conform zijn. Niet moet worden uitgesloten dat op een dergelijke incongruentie wordt gestuit wanneer de statuten daadwerkelijk worden opgesteld. Voor de tweede uitzondering wordt herhaald dat een overbruggingsstichting twee taken kan hebben. Voor wat betreft de taak van het houden als eigenaar van eigendomsinstrumenten dienen de statuten in overeenstemming te zijn met de richtlijn. De tweede taak is die van het houden als eigenaar van aandeelhouder in overbruggingsondernemingen. Voor wat betreft die taak behoeven de statuten niet te voldoen aan de richtlijn voor zover die taak zich ertegen verzet dat de statuten richtlijn-conform zijn. Ook hier geldt dat mogelijkerwijs eerst bij het opstellen van de statuten aan het licht komt dat het wenselijk is dat van deze uitzondering gebruik wordt gemaakt.

Met betrekking tot het vierde lid wordt het volgende opgemerkt. Aangezien DNB zelf de overbruggingsstichtingen opricht, hoeft niet te worden bepaald dat de statuten bij oprichting de goedkeuring behoeven van DNB. Wel is bepaald dat, ingeval later de statuten worden gewijzigd, deze wijziging de goedkeuring van DNB behoeft. Voor het geval een overbruggingsonderneming niet rechtstreeks door DNB wordt opgericht maar indirect door de overbruggingsstichting, is bepaald dat de vaststelling de goedkeuring van DNB behoeft. Ook voor dit geval is bepaald dat een latere wijziging de goedkeuring van DNB behoeft.

Artikel 7c

Dit artikel regelt de overbruggingsondernemingen. DNB kan deze zelf oprichten of doen oprichten door een overbruggingsstichting. In het tweede lid is bepaald dat aan een

overbruggingsonderneming activa of passiva van een verzekeraar worden overgedragen of dat op haar activa of passiva van een entiteit in afwikkeling overgaan. Zij oefent het bedrijf van verzekeraar of bank uit. Een overbruggingsonderneming kan niet verschillende typen bedrijf uitoefenen. Dat betekent in de eerste plaats dat een overbruggingsbank niet tevens het bedrijf van verzekeraar kan uitoefenen. In de tweede plaats is voor elk type verzekeraar een aparte overbruggingsonderneming nodig.

In het derde lid is bepaald dat de statuten van een overbruggingsonderneming in overeenstemming moeten zijn met de richtlijn. Aangezien de richtlijn geen betrekking heeft op de afwikkeling van verzekeraars, geldt dit voorschrift slechts voor zover het tijdelijk houden van activa of passiva die afkomstig zijn van een verzekeraar zich daartegen niet verzet.

Anders dan bij overbruggingsstichtingen is het mogelijk dat DNB niet zelf de overbruggingsonderneming opricht, maar deze doet oprichten, namelijk door een overbruggingsstichting. Voor dat geval is bepaald dat de vaststelling van de statuten goedkeuring van DNB behoeft. Daarnaast is bepaald dat ook de wijziging goedkeuring van DNB behoeft. Zoals hierboven in het algemene gedeelte reeds opgemerkt, is het niet de bedoeling dat DNB eigenaar wordt van een overbruggingsonderneming. Wanneer DNB zelf de overbruggingsonderneming opricht, zou zonder nadere bepaling de vraag kunnen rijzen hoe de overbruggingsstichting eigenaar wordt van de overbruggingsonderneming. Daarom is in het vijfde lid bepaald dat DNB onverwijld na de oprichting de aandelen overdraagt aan de overbruggingsstichting.

Artikel 7d

Dit artikel betreft entiteiten voor activa- en passivabeheer. DNB kan de entiteit zelf oprichten of doen oprichten door een overbruggingsstichting. Ook hier geldt dat het aan DNB is om het tijdstip van oprichting te bepalen en dat, wanneer DNB ervoor zou kiezen te wachten met de oprichting tot een deconfiture, zij tot aan de oprichting niet in strijd heeft gehandeld met dit artikel. Ook de statuten van een entiteit voor activa- en passivabeheer behoeven de goedkeuring van DNB. Een entiteit voor activa- en passivabeheer oefent niet het bedrijf van verzekeraar of bank uit. Daarom kunnen activa en passiva die afkomstig zijn van banken en activa en passiva die afkomstig zijn van verzekeraars worden beheerd door een en dezelfde entiteit zonder dat deze entiteit onder toezicht op financiële conglomeraten valt.

Artikel 7e

Doel van iedere overbruggingsinstelling is dat zij op termijn de eigendomsinstrumenten op termijn weer verkoopt. Zij kan dat niet doen zonder bemoeienis van DNB. De ene mogelijkheid is dat zij van DNB een aanwijzing krijgt om te verkopen. De andere mogelijkheid is dat de overbruggingsinstelling zelf het initiatief tot verkoop neemt. In dat geval behoeft zij de goedkeuring van DNB. In beide gevallen heeft DNB dus een beslissende stem.

Artikel 7f

Dit artikel bepaalt wanneer de overbruggingsonderneming wordt ontbonden. DNB ontbindt de overbruggingsonderneming zelf, of doet de overbruggingsonderneming ontbinden door de overbruggingsstichting. DNB ontbindt of doet ontbinden slechts dan indien alle of vrijwel alle activa en passiva zijn verkocht aan derden of indien de activa volledig zijn vereffend en de passiva volledig zijn voldaan. In het tweede lid is bepaald dat een overbruggingsonderneming haar activa en passiva uiterlijk na twee jaar weer verkoopt. Deze termijn vangt aan op het tijdstip waarop voor het laatst aan haar activa en passiva zijn overgedragen. DNB kan die termijn slechts op bepaalde gronden verlengen, namelijk indien dit bevorderlijk is voor de verkoop van activa en passiva of voor de vereffening van de activa en de voldoening van passiva, dan wel indien verlenging noodzakelijk is om de continuïteit van de toegang tot kritieke functies te waarborgen.

ARTIKEL II

In het voorstel voor de Wijzigingswet financiële markten 2016 wordt artikel 3:159a, onderdeel h, van de wet zodanig gewijzigd dat voor de toepassing van afdeling 3.5.4A een moedemaatschappij van een verzekeraar met een probleeminstelling wordt gelijkgesteld. Als gevolg van Artikel II wordt

aan artikel 7a van Artikel I een onderdeel toegevoegd, waarin wordt bepaald dat voor de toepassing van dit hoofdstuk onder "verzekeraar" mede wordt verstaan de moedermaatschappij van een verzekeraar; anders zou dit steeds moet worden herhaald. De hier aan de orde zijnde wijziging zal, indien het voorstel voor de Wijzigingswet financiële markten 2016 tot wet wordt verheven, in werking treden op het tijdstip dat ook de corresponderende wijziging van artikel 3:159a, onderdeel h, van de wet in werking treedt.

De Minister van Financiën,